

[Wihjelm]

fået lov at foregå gennem mange år, og da er det jo især de løbende rentetilskrivninger, der giver en kolossal forskel.

Jeg nævnte forleden under debatten om regeringens forslag et enkelt regnestykke på dette.

Tager vi en effektiv forrentning på 20 pct. i en årrække, og kigger vi på første års indbetaling til en sådan pensionsordning, der løber i 40 år, vil beløbet med samme skatteprocent i de to systemer være blevet 27 gange så stort, hvis man lader det akkumulere uden beskatning og venter med beskatningen til allersidst, i forhold til hvad det ville blive, hvis man beskattede ligesom ved almindelige bankbogsopsparinger og sparekassebogsopsparinger, altså foretog løbende beskatning af de indkomster, folk faktisk har her – 27 gange så stort. Det siger noget om, hvor hult argumentet med den opsparing, vi slår i stykker, er. Den opsparing, vi slår i stykker, er reelt kun – hvis vi nu tager dette første års beløb under de renteforudsætninger, jeg nævnte – $\frac{1}{27}$ af det beløb, der står der til sidst. De andre ting er ikke den pågældende kontohavers opsparing, hverken direkte eller indirekte. Det er nogle fordringer, han har fået på resten af samfundet i kraft af disse skattefritagelser.

Jeg har nogle få bemærkninger til skatteministeren og ordførerne, og ellers har vi jo mulighed for at gennemgå dette grundigere i skatte- og afgiftsudvalget i morgen tidlig.

Skatteministeren sagde, at det ville få katastrofale følger for den private opsparing. Som jeg nævnte med mit eksempel, som selvfølgelig er hårdt trukket op, fordi jeg kun nævner det første af de 40 år og det derfor får en meget høj effekt – men alligevel, tendensen er jo den samme for hele perioden – er det jo ikke rigtigt, at ret mange af disse penge er privat opsparing. Det allermeste af det er faktisk skatteydertilskud fra andre skatteydere, og det kunne vi lige så godt bruge til en kollektiv samfundsmæssig ordning og så få en ordentlig pensionsordning, der omfattede alle, ud af det.

Dertil kommer, at jeg ikke er tilhænger af skatteministerens ideer om aktiesparefonde; der er vel grænser for, hvor meget man kan få folk til at spare op. Man kan få dem til at flytte rundt på det, men man kan vel ikke få dem til at spare det tredobbelte op, bare fordi man laver endnu flere fiduser. Hvis skatte-

ministeren vil målrette en opsparing, kan han jo gøre det med sine aktiesparefonde – han får ikke vores støtte – men der er jo ikke noget i sig selv i, at man nødvendigvis fuldstændig ødelægger en opsparing, fordi man fjerner en fuldstændig urimelig og umålrettet opsparing, som er så skattefavoriseret, som denne er. Man kan jo sikre den opsparing på andre måder, der måske er mere målrettede, mere beskæftigelsesskabende osv.

Hr. Tastesen sidestillede vores engangsskat med regeringens. Det er jo ikke rigtigt. Regeringens engangsskat er led i en dobbeltbeskatning, den kommer som en ekstra ting. Vores er kun indført for at få skattemellemværendet afgjort én gang for alle og skal kun omfatte det beløb, som folk alligevel skyldte i skat, hvis de skulle efterbeskattes.

Hr. Gammelgaard talte om den omfordeling til fordel for de bedrestillede, som vi snakker om i bemærkningerne, og sagde, at det ikke var rigtigt. Jeg har allerede kommenteret det, men jeg kunne også henvise hr. Gammelgaard til, hvad hans partifælle hr. Collet sagde ved forrige forslag, der var til behandling. Han havde en meget udmærket bemærkning, som jeg vil anbefale hr. Gammelgaard at finde frem, når fortrykket kommer. Han sagde nemlig, at det, der er asocialt ved sådan nogle ordninger, er, at når de kører på fradragssystemet, bliver de meget, meget asociale, fordi disse fradrag i sig selv har en asocial virkning. Det var i tilfælde, hvor der var mennesker, der slet ikke kunne bruge fradragene. Det er der naturligvis ikke tale om her, men alligevel er konstateringen fuldstændig rigtig; her burde hr. Gammelgaard måske gå lidt i lære hos hr. Collet.

Fru Marianne Bentsen-Pedersen havde et par praktiske problemer, og dem kan vi jo også drøfte, men jeg vil dog godt sige vedrørende flytning af det meget store beløb på én gang, at det er jo kun engangsskatten, det drejer sig om. Det er også et stort beløb, men de ligger jo med disse værdipapirer, de ligger med finansminister Christophersens guldrandede statsobligationer og gældsbeviser, og der skal såmænd ikke ske andet, end at man tager en trækvogn og flytter de papirer tilbage til finansministeriet, eller hvor man nu har udstedt dem, så kan man destruere dem, og så er statsgælden fra den ene dag til den anden mindsket med dette beløb på 30–40 mia kr. Der sker ikke noget på kapitalmarkedet